

Naar, og denne fandt sig forurettet derved, vilde han kunne føre Klage derved. Det vilde da blive afgjort, hvorvidt det, Alt vel overveiet, kunde siges, at Skipperen i det paagjældende Tilfælde havde gjort sig skyldig i et raat Forhold eller i Mishandling. Seg for mit Vedkommende vil ikke opfaste mig til competent Dommer over dette Spørgsmaal, men jeg har hørt anføre af Mænd, der virkelig maae siges at være sagkyndige, at det vilde være uheldigt og uhensigtsmæssigt, hvis man absolut forbød Anvendelsen af enhver legemlig Tugt eller Revselse ligeoverfor Drengene. Den Form, som Bestemmelsen nu har faaet, navnlig i Landsthinget, hvorefter den foreskriver en særegen, jeg kunde næsten sige under høitidelige Former diceret corporelig Straf, ved hvilken man nærmest kommer til at tænke paa den Rottingsstraf, hvormed det ærede Medlem for Nyløbning (Waller) ganske rigtigt sammenstillede den, der finder Sted for almindelige borgerlige Forbrydelser, tiltaler mig, som sagt, slet ikke, og jeg troer, at man i ethvert Tilfælde i saa Henseende maa tilbage fra § 6. — Et tredje Medlem har, om han end ikke har udtalt sig uvelviligt mod Loven, dog fremsført en Anke imod den, som ganske vist maa siges at være temmelig alvorlig; det er det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørck). Han sagde nemlig, at der flere Steder i den fremtraadte en Tendens til at stille sig uforholdsmæssigt paa Skipperens Side og mod Skibsfolkene, men det ærede Medlem maa tillade mig at gjøre den Bemærkning, at de Data, han anførte for at begrunde denne alvorlige Anke, vare meget lidet overbevisende, i det Mindste for mig. Han henviste til det andet Afsnit, om Søfolks Forseelser, og søgte at paavise, at flere Punkter deri ikke skulde være heldige, idet der enten ikke var Grund til at sætte Straf, eller at denne var for høi. Jeg skal først dertil bemærke, at, selv om Straffen var for høi, vilde ikke deraf med Føie kunne uledes, at Loven har stillet sig ensidigt paa Skipperens Standpunkt, men dernæst beroe flere af de Ittringer, det ærede Medlem fremsførte, virkelig paa nogen Misforstaaelse. Seg skal give ham Ret i, men rigtignok af ganske andre Grunde end den, han

anførte, at det er mindre heldigt, naar der i det andet Thing i § 5 er tilføiet et Nr. 3, hvori der er sat Straf af Fortabelsen af en halv Maanedes Hyre for Den, som efter § 4 maa tvinges til at opfylde sin Forpligtelse til at møde ombord. Jeg finder det ganske naturligt, at man tager det, at Nogen ikke møder ombord til rette Tid, alvorligt, thi dette kan udsætte Skipperen og alle de Interesser, som beroe paa, at Skibet kommer frem i rette Tid, for den største Fare. Naar Winden er god, kan det være ønskeligt jo før jo hellere at forlade Havnen, og det er da ikke Skipperens Leilighed at skulle vente flere Dage paa Mandflabet, og naar der er Tale om Skibe, hvis Besætning bestaaer af to, tre eller fire Mænd, vil det undertiden være uforvarsomt at gaae ud, om man ogsaa kun mangler en enkelt Mand. Det er altsaa ganske nødvendigt; at man griber denne Sag alvorligt an, men Bestemmelsen hører ikke hjemme i § 5, hvor den er sat ind af det andet Thing, thi det Forhold, hvorom her er Spørgsmaal, er, forsaavidt det overhovedet bør straffes, at betragte som et Attentat eller Forsøg paa en af de Forbrydelser, der omhandles i det tredje Afsnit og vil altsaa blive at behandle efter de Regler, som der ere givne for Behandlingen af Forbrydelser, saavel i processuel Henseende som med Hensyn til Straffen. Har man faaet fat paa en Mand, som har gjort Mine til ikke at ville møde i rette Tid, og med Magt ført ham ombord, forekommer det mig, at der ikke er videre Grund til at gjøre Varsen af den Historie, med mindre man virkelig med Føie kan sige, at han har villet rømme. I saa Fald har han imidlertid gjort sig skyldig i et forbrudt Forhold, som ikke hører under de disciplinære Forseelser, men er et Attentat paa en egentlig Forbrydelse. Derimod troer jeg som sagt, at de andre Dele af § 5, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds berørte, vare mindre heldige Exempler. Han bemærkede saaledes, at det skulde være urigtigt, naar man under Nr. 7 havde sat mindre Straf for den, som var beruset, end for den, som skaffede Brændeviin ombord, men jeg troer, at dette er ganske berettiget. Den, som skaffer Brændeviin ombord,